

Berekedni az utolsó szó jogán.
Önmagunkkal találkozni a lépcsőházban
(ő fölfelé megy, én hullok lefele).
Felindultságunkban a kenyérszeletelével
férfiasságunkat szeletelni fel.
Önjátékra kopogni engedélyre várva.
Szájunkban spenóttal az újházások
selyemkanapéján görcsösen fuldokolni
egy-egy szakállas tréfán.
Pelenkacserélés közben óarany
karamellpudingot kanalazni.
Kezet rázni a tanítvánnyal, aki a halott
mester még meleg aranyfogával házal.
Megvilágosodni homályos körülmények között.
Egy nyitott szekrényajtó előtt, félig öltözötten,
megállni örökre; egy kád vízben
megülni, amíg a csapra jégcsapok telepednek
puszta halmozási vágyból.

S ha nem, hát nem!
Akkor eljön az a nap: a nyitott ablakon
a gránátoskockaszag, megjön a beretvás
gyilkos, hogy levagdossa a bőrünkre
nótt jeget. És tavasz lesz! tavasz!

Orbán Ottó

AZ ÜRES KINCSESBÁNYA

Szabó Lőrinc: Vers és valóság

Fényivó lélek és ragadozó állat.
Volt-e naivabb költő nála?
Tovább melegít-e a nő hőisége,
ha meg van adva a mellbősége?

A nagy megbotránkoztató, a nyílt,
akinek annyi szeméremajak kinyílt –
versbe bújó, sebzett kamasz,
ötvenöt évesen is csak az.

Mit számít szégyen és gyalázat,
 ha jól megköt a magyarázat?
 Lebetonozza minden versét,
 hogy szét ne fujja a végtelenség.

Mert ebben hisz a mindenben hiteden,
 a versben, a versben, a műremekben.
 Született balek, a múlt század fia,
 nők után koslató utópia,

mely disznóól-öleekben kutatja az égit,
 s utálva a nyamvadt értelmiségit
 egy áttekinthető, szilárd világot áhít,
 ezért hallgatja Wagner trombitáit,

de mást, mint mindenütt, a színpadon se lát,
 az istenek alkonyát –
 ábránd porig nem romlani,
 füstölgik Babilon s Berlin romjai.

Ajtó, ablak tárva-nyitva,
 élőnek, holtnak semmi titka,
 csupaszok mind a tények, a lények,
 mégis rejtve marad a lényeg,

hogy mi ez az izzó ösztöke itt benn,
 s ki néz a szemünkkel, mi vagy az Isten?
 Akárki – a szörhernyő a halálba ráng,
 és föllobban belőle a lepke, a láng.

Gottfried Benn

LÍRAPROBLÉMÁK

Kurdi Imre fordítása

Hölgyeim és Uraim,

ha önök vasárnap reggel felütik az újságjukat, sőt néha hét közben is, találnak benne egy mellékletet és abban valamit, rendszerint jobbra fent vagy balra lent, valamit, amit ritkított szedés és külön keret emel ki: ez a valami a vers. A vers többnyire nem túlságosan hosszú, témája az éppen aktuális évszak, ősszel novemberi ködök szitálnak a sorokban, tavasszal a fényhozó sáfrány üdvözlete zeng, nyáron